

i Folketingsudvalgets Betænkning 8 Linier. Jeg vil nødig trætte det høje Ting med Oplæsning, men vi befinder os her ved et Spørgsmaal, som er af Betydning for hele denne Sags Bedømmelse, ikke mindst, fordi man i det andet høje Ting har tillagt Statskonsulent Fabers Dom i denne Sag en afgørende Vægt, og jeg vilde derfor sætte Pris paa, om den højtærede Formand vilde tillade mig at oplæse disse 8 Linier, som i denne Forbindelse, tror jeg, frembyder en vis Interesse. De lyder saaledes: „Da jeg efter det saaledes anførte ikke er bekendt med, at nogen berettiget Interesse har ønsket fri Udførsel af farvet Margarine, da der ikke synes Udsigt til nogen lønnende Udførsel til England efter Krigen af dansk Margarine, og da der endnu fra nogle engelske handelendes Side næres Frygt for, at en Margarineudførsel fra Danmark skal skade det smukke Omdømme, som Danmark nu kan glæde sig ved som smørudførende Land, saa mener jeg at maatte fastholde min Mening fra 1911, at om Farveparagraffen stryges, bør samtidig Udførsel af Margarine forbydes, dog at man i Udførselsforbudet kan undtage Bilandene.“ Hvis man vil bedømme dette Slutningsstykke af Statskonsulent Fabers Skrivelse efter dets eget Indhold, hvis man vil bedømme det som den Konklusion, hvortil han gennem sin udførlige Redegørelse er naaet, ja, saa bliver Facit, at Enderesultatet er indeholdt i Stykkets næstsidste og sidste Linie, at „om Farveparagraffen stryges, bør samtidig Udførsel af Margarine forbydes.“

Hvis Konsulent Fabers Argumentation altsaa, trods de af mig citerede indledende Bemærkninger i hans Skrivelse, munder ud i, at Farvebestemmelsens Ophævelse bør ledsages af et almindeligt Forbud mod Udførsel af Margarine, er der i Virkeligheden ikke nogen afgørende Modsætning mellem hans og Smørproducenternes Stilling til Farvespørgsmaalet; thi vil man fra Margarinefabrikanternes og Margarineforbrugernes Side betale Farvebestemmelsens Ophævelse med et almindeligt Udførselsforbud for Margarine, ja, saa maatte der vel paa det Grundlag kunne optages en Forhandling. Helst saa jeg imidlertid, ligesom det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), at vi bliver staaende ved Farvebestemmelsen i den nugældende Lov, thi sammenholdte med Betydningen af ved alle Midler at opretholde vort Smørs Renommé synes de Interesser, som Farvebestemmelsens Ophævelse skal tjene, mig egentlig at være lidet vægtige, særlig un-

der Hensyn til, at nærværende Tidspunkt er saa lidet velegnet som muligt til at foretage noget Skridt, der kan tænkes at skade vor Smørproduktion.

Jeg har udtalt, at for saa vidt der maatte være et Modsætningsforhold mellem den af Statskonsulent Faber fældede Dom over Virkningen af Farvebestemmelsen og den Anskuelse, der i saa Henseende næres indenfor Smørproducenternes Kreds, maatte jeg anse det for berettiget at tillægge denne sidste størst Vægt, men jeg kunde meget ønske, at der blev givet Statskonsulent Faber Adgang til at afgive en fornyet Erklæring i denne Sag paa Grundlag af den Form, hvorunder den nu foreligger; ud fra hans nøje og udtømmende Kendskab til hele Sagens Forhistorie. Kan der findes Midler til at fjerne enhver Frygt for, at vort Smørs Renommé kunde lide Skade ved Farvebestemmelsens Ophævelse, saa er der jo ikke Anledning til at modsætte sig den. Men jeg kan ikke erkende, at denne Frygt er fjernet ved det samtidig indførte Forbud mod Udførsel af farvet Margarine, medens jeg kunde tænke mig, at det muligt kunde blive Tilfældet, hvis et almindeligt Udførselsforbud mod Margarine var knyttet dertil. Og for saa vidt kunde man jo sige, at ingen bestaaende Interesser vilde krænkes derved, som vi praktisk taget hidtil ikke har haft nogen Udførsel af Margarine.

De Betragtninger, jeg her har fremholdt, har overvejende Tilslutning indenfor vor Partigruppe; men det er muligt, at en eller anden af mine Partifæller med Hensyn til Enkeltheder har en fra min noget afvigende Anskuelse her, hvor det drejer sig om et Spørgsmaal, hvor Smørproducenternes og Margarineforbrugernes Interesser brydes. Men selv om der imidlertid indenfor vor Partigruppe muligt raader Nuancer med Hensyn til Opfattelsen, saa mødes vi alle i fuld Enighed paa det Arbejdsgrundlag, der i Folketingsudvalgets Betænkning er anvist til Behandlingen af denne Sag, nemlig at afvise Foretagelsen af ethvert Skridt, der kan komme til at skade eller svække vort Smørs Anseelse og Konkurrencedygtighed. Denne Sag vil nu blive henvist til en Udvalgsbehandling, og jeg er ganske enig med det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) i, at de to Spørgsmaal, som her vil komme for, er dels § 8 vedrørende Minimumsprocenten af Fedtindhold — og i Henseende til denne er jeg paa væsentlige Punkter enig i de Betragtninger, det ærede 2det Medlem